

УДК 360.08.003

СТРУКТУРНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ: ПОБУДОВА МЕХАНІЗМУ ЇХ УПРАВЛІННЯ

Проценко А.В., здобувач (УІПА)

В статті визначено, що структурні трансформації інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств спрямовані на подолання інноваційно-інвестиційного спаду в період затяжної кризи й депресії, структурну перебудову виробництва та його фінансове оздоровлення. Вони включають розробку інноваційно-інвестиційних проектів як складової частини стратегічного планування.

Зроблено висновок, що ефективна інноваційно-інвестиційна стратегія повинна передбачати залучення фінансових ресурсів на умовах, прийнятних для кризового підприємства, і в обсягах, що забезпечують заплановану динаміку його поступального розвитку. Аналіз інноваційно-інвестиційної стратегії як сукупності операцій, проведених у логічній послідовності для досягнення певного результату, повинен забезпечувати її економічну безпеку в умовах кризи. Це здійснюється шляхом оцінки економічного ризику інновацій, визначення заходів запобігання негативному впливу кризи на стратегічний проект на концептуальній стадії, шляхом розробки інноваційних заходів щодо недопущення розвитку інвестиційної кризи й забезпечення економічної безпеки кредиторів на інвестиційній стадії, нейтралізації негативного впливу й можливих втрат на стадії експлуатації. Даний підхід дозволяє забезпечувати заданий рівень міцності інноваційного потенціалу за критичними параметрами шляхом зниження ризику реалізації й підвищення життєздатності. Розробка заходів зі структурних перетворень інноваційного потенціалу також припускає формування сценаріїв і варіантів реалізації інноваційних проектів з метою забезпечення гарантованих джерел фінансових ресурсів.

Ключові слова: механізм управління; структурні трансформації; інноваційний потенціал; стратегія, розвиток.

СТРУКТУРНЫЕ ТРАНСФОРМАЦИИ ИННОВАЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЙ: ПОСТРОЕНИЕ МЕХАНИЗМА ИХ УПРАВЛЕНИЯ

Проценко А.В., соискатель (УИПА)

В статье определено, что структурные преобразования инновационного потенциала промышленных энергетических предприятий направлены на преодоление инновационно-инвестиционного спада в период затяжного кризиса и депрессии, структурную перестройку производства и его финансовое оздоровление. Они включают разработку инновационно-инвестиционных проектов как составной части стратегического планирования.

Сделан вывод, что эффективная инвестиционная стратегия должна предусматривать привлечение финансовых ресурсов на условиях, приемлемых для кризисного предприятия, и в объемах, обеспечивающих запланированную динамику его поступательного развития. Анализ инвестиционной стратегии как совокупности операций, проведенных в логической последовательности для достижения определенного результата, должен обеспечивать ее экономическую безопасность в условиях кризиса.

Это осуществляется путем оценки экономического риска инноваций, определение мер предотвращения негативного влияния кризиса на стратегический проект на концептуальной стадии, путем разработки инновационных мер по недопущению развития инвестиционного кризиса и обеспечению экономической безопасности кредиторов на инвестиционной стадии, нейтрализации негативного влияния и возможных потерь на стадии эксплуатации. Данный подход позволяет обеспечивать заданный уровень прочности инновационного потенциала по критическим параметрам из-за снижения риска их реализации и повышения жизнеспособности. Разработка мероприятий по структурным преобразованиям инновационного потенциала также предполагает формирование сценариев и вариантов реализации инновационных проектов с целью обеспечения гарантированных источников финансовых ресурсов.

Ключевые слова: механизм управления; структурные преобразования; инновационный потенциал; стратегия, развитие.

STRUCTURAL TRANSFORMATIONS OF THE INNOVATION POTENTIAL OF THE ENTERPRISES: BUILDING THE MECHANISM OF THEIR MANAGEMENT

Protsenko A.V., Applicant (UAEP)

The article determines that structural transformations of the innovative potential of industrial energy enterprises are aimed at overcoming the innovation and investment downturn in the period of prolonged crisis and depression, structural restructuring of production and financial recovery of production. They include the development of innovation and investment projects as part of strategic planning. It is concluded that an effective innovation and investment strategy should involve the attraction of financial resources on terms and conditions acceptable to the crisis enterprise, and in volumes that ensure the planned dynamics of its progressive development.

The analysis of an innovation and investment strategy as a set of operations carried out in a logical sequence to achieve a certain result should ensure its economic security in a crisis. This is done by assessing the economic risk of innovation, identifying measures to prevent the negative impact of the crisis on the strategic project at the conceptual stage, by developing innovative measures to prevent the development of the investment crisis and ensuring the economic security of creditors at the investment stage, neutralizing the negative impact and possible losses at the stage of exploitation. This approach allows to provide the given level of durability of innovative potential on critical parameters through reduction of risk of their realization and increase of viability. Development of measures for structural transformation of innovative potential also implies the formation of scenarios and options for the implementation of innovative projects in order to provide guaranteed sources of financial resources.

Keywords: control mechanism; structural transformations; innovative potential; strategy, development.

Постановка проблеми. Розвиток інноваційних змін. У той же час промислове ринкових відносин в Україні зумовлює енергетичне підприємство поєднує безліч потребу формування новітніх засад технологій, засобів і предметів праці, функціонування промислових енергетичних пов'язаних структурно та функціонально. підприємств як відкритих економічних Наявні реальні якісні й кількісні зміни системи у складному зовнішньому зовнішніх і внутрішніх умов діяльності середовищі, яке характеризується підприємств створюють належні умови для нестабільністю, наявністю динамічних стратегічних структурних перетворень

Вісник економіки транспорту і промисловості № 67, 2019

інноваційного потенціалу. Це сприяє формуванню ефективної системи управління підприємством, яке здійснюється на основі глибокого аналізу факторів, які викликають кризовий стан; дослідження базових понять та характеристик інноваційного розвитку; визначення економічної сутності системи структурних перетворень інноваційного потенціалу, його цілей, завдань, напрямків, інструментів, методів. Змістовна наповненість та логічна послідовність управлінського процесу, в свою чергу, підтверджує об'єктивну необхідність розробки механізму управління структурними трансформаціями ми інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств, зважаючи на глибину, рівень та вплив ризиків і кризових явищ на їх діяльність, тобто сформулювати сучасний підхід до застосування визначеної системи змін.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання, пов'язані з механізмом структурних перетворень інноваційного потенціалу підприємств, є об'єктом дослідження значної кількості науковців, зокрема, Безугла Ю.Є., Войнаренко М.П., Іванілова О.А., Подольчак Н.Ю., Левченко Ю. Г., Прохорової В. В. та ін [1-10].

Виділення невирішених частин загальної проблеми. Аналіз наукових вітчизняних та зарубіжних літературних джерел свідчить про те, що механізм структурних перетворень інноваційного потенціалу підприємств є необхідною умовою забезпечення ефективності прогресивних перетворень. Існують проблеми при генеруванні стратегічних рішень щодо формування механізму структурних перетворень інноваційного потенціалу як необхідної умови забезпечення ефективності розвитку підприємств.

Метою статті є удосконалення механізму управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств.

Викладення основного матеріалу дослідження. Функціонування економіки відбувається нерівномірно, що проявляється у наявності структурних спадів та підйомів як на окремо взятих промислових енергетичних підприємствах, так і в енергетичній галузі в цілому. Послідовність визначених структурних спадів та підйомів визначаються інноваційними циклами розвитку промислових енергетичних підприємств. Кризові явища у будь-якому інноваційному циклі є неминучими і саме ефективність подолання існуючих та можливих загроз нестабільного, динамічного середовища свідчить про фінансову стійкість підприємства та доцільність обраних стратегічних заходів й наявність перспективних напрямів розвитку інноваційного потенціалу. Як і будь-яка інша система, система структурних перетворень інноваційного потенціалу підприємств характеризується наявністю об'єкта, суб'єкта, принципів, функцій, механізму та результату (рис. 1).

Вхід до системи структурних перетворень інноваційного потенціалу підприємства становлять ресурси, які беруть участь у функціонуванні системи: інноваційні, технічні, фінансові, кадрові, інформаційні та інші. Для впливу на об'єкт управління суб'єкт реалізує певні функції. Система структурних перетворень інноваційного потенціалу має традиційні функції як планування, організація, координація, мотивація, контроль та ряд власних специфічних. До специфічних функцій належать: діагностика індикаторів інноваційного розвитку підприємства; розробка загальної інноваційної стратегії; усунення неплатоспроможності підприємства; підвищення інноваційного потенціалу; забезпечення загальної рівноваги інноваційного розвитку підприємства, ефективність структурних перетворень на підприємстві. Усі зазначені функції направлені на досягнення кінцевого результату – стабілізацію фінансового стану, інноваційного розвитку та оздоровлення підприємства, усунення негативних

тенденцій структурних перетворень та кризових процесів тощо.



Рис. 1. Система структурних трансформацій інноваційного потенціалу промислового енергетичного підприємства

Стратегічні заходи у рамках впровадження системи управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислового енергетичного підприємства охоплюють наступні стратегічні цілі на напрямки розвитку:

- щодо формування фінансово-інноваційних ресурсів підприємства: максимізація росту чистого грошового потоку; ріст чистого прибутку; ріст амортизаційного потоку; мінімізація вартості позичкового капіталу;
- щодо забезпечення стійкості фінансових структурних перетворень підприємства: оптимізація структури капіталу; оптимізація структури активів; мінімізація рівня інноваційних ризиків;
- щодо підвищення якості управління інноваційною діяльністю підприємства: формування ефективної

організаційної структури управління; підвищення кваліфікації фінансових менеджерів; розширення інформаційно-аналітичної бази прийняття інноваційних рішень; впровадження сучасних технологій обробки даних та управління;

- щодо інвестиційно-інноваційного розвитку підприємства: оптимізація розподілу фінансово-інноваційних ресурсів щодо стратегічних напрямків діяльності та їх структурних перетворень; розгляд та впровадження прибуткових інвестиційних проектів.

Реалізація даних стратегічних напрямків та цілей системи управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу забезпечать промислому енергетичному підприємству довгострокову фінансово-інноваційну стабільність. Окрім того, вони повинні бути основою прийняття усіх рішень стосовно

господарської діяльності підприємства, бути орієнтиром змін у фінансово-господарській, управлінській діяльності, а також критерієм щодо проведення контролю здійснення інноваційних змін. Механізм будь-якого складного економічного процесу являє собою структуровану сукупність таких елементів як суб'єкт та об'єкт, мета

механізму, інформаційно-аналітичне забезпечення, а також комплекс принципів, функцій, методів та інструментів.

Механізм управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств представлено на рис. 2.

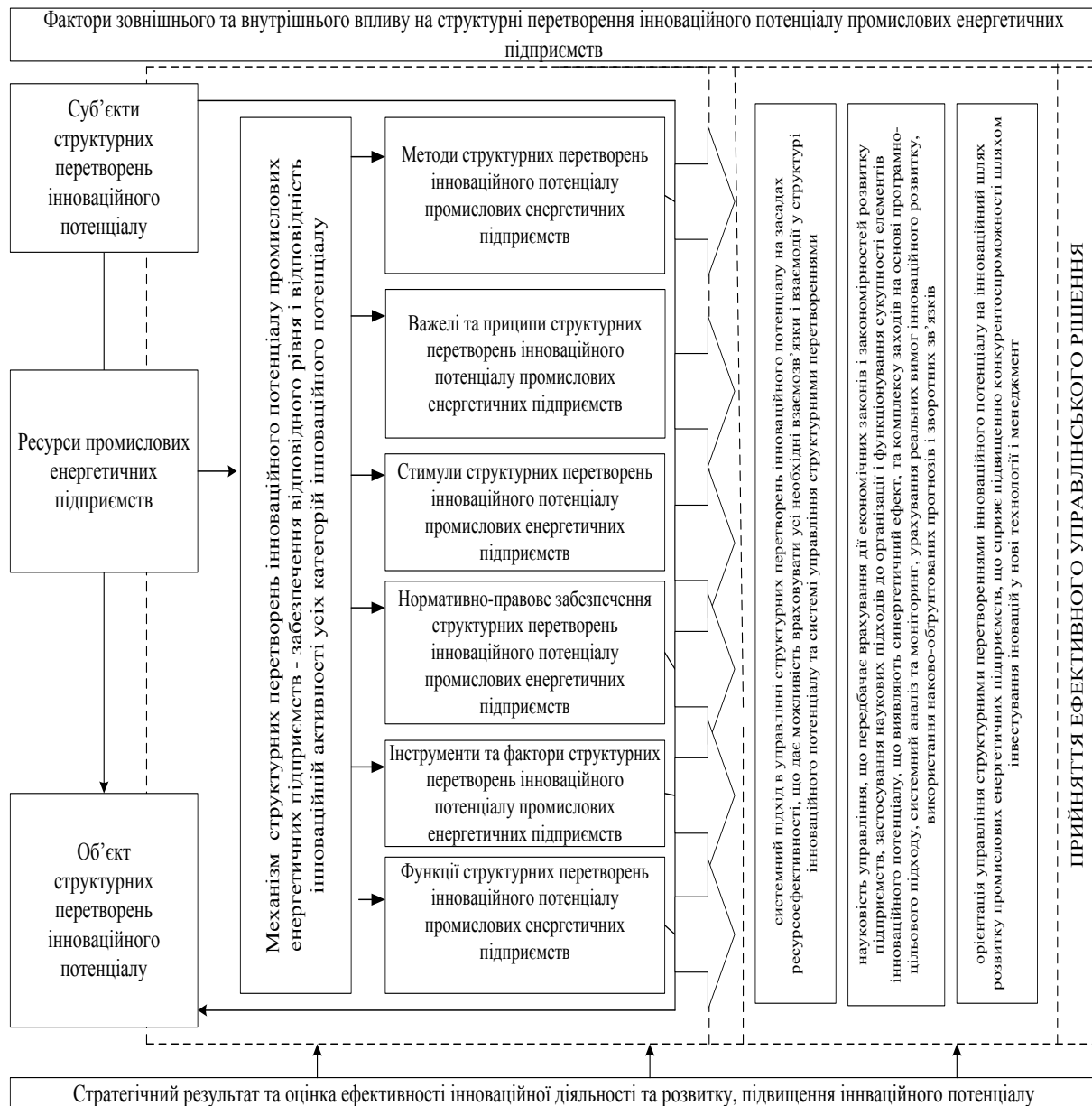


Рис. 2. Механізм управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств

В основу механізму покладені дотримання яких забезпечить успішність їх принципи структурних перетворень реалізації. У свою чергу, принципи інноваційного потенціалу промислових реалізуються на основі комплексу енергетичних підприємств, чітке інструментів і методів та відповідного

інформаційно-аналітичного інноваційного управління підприємством використовуються фінансові методи аналізу та оцінки, прогнозування та планування, організації та управління, а також мотивації і контролю, які відповідають усім стадіям прийняття та реалізації ефективних управлінських рішень [10].

Крім цього, механізм управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств необхідно розглядати як сукупність структурних підсистем, що взаємоузгоджені між собою та функціонують, враховуючи специфіку об'єкту інноваційного впливу загального механізму та виходячи із мети, інформаційно-аналітичного забезпечення, а також комплексу принципів, функцій, методів та інструментів, які знаходяться в безперервному взаємозв'язку. Від ступеню їх узгодженості та адекватності сучасним конкурентним ринковим вимогам буде залежати результативність побудованого механізму та ступінь досягнення ефективності структурних трансформацій та стратегічної мети.

Структурні трансформації інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств можна охарактеризувати як сукупність рішень і дій, початих прогресивними менеджерами, що забезпечують розробку конкретної інноваційної стратегії, реалізація яких дозволить підприємству вийти зі стану кризи у встановлений термін та із заданим рівнем техніко-економічних показників. Розвиток кризового процесу на підприємствах поєднано з недостатнім рівнем контролю над ситуацією й з обмеженнями в часі. Це впливає на необхідність впровадження структурних перетворень, у рамках яких формуються завдання й мета інноваційної діяльності підприємств, здійснюється оцінка аналізу зовнішнього та внутрішнього середовища діяльності, рівня конкурентоздатності підприємств і стратегічної наявності їх інноваційного потенціалу. Стратегічне

планування при цьому є способом прогнозування виникнення в майбутньому нових проблем зі структурними трансформаціями інноваційного потенціалу та перспектив економічного розвитку.

Ефективність структурних трансформацій інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств визначається орієнтацією на перспективу розвитку, використанням нових управлінських стратегічних інструментів та технологій, спрямованістю всіх елементів виробничо-економічної системи на досягнення поставленої мети в рамках загальної стратегії розвитку.

Управління енергетичним промисловим підприємством в умовах кризи припускає ефективне планування інноваційної діяльності й реалізацію загальних стратегій, залучення споживачів і збереження купівельних переваг у довгостроковому періоді. Рішення завдань управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу забезпечує комплексну, різнобічну й цілеспрямовану інноваційну роботу в області виробництва й енергетичного ринку, що виступає як структурна система зіставлення інноваційних можливостей підприємства й наявного попиту, що забезпечує задоволення потреб як споживачів, так і виробників. Сегмент структурних перетворень спрямований на виявлення й сегментацію цільових ринків, вивчення потреб споживачів на визначених ринках, розробку й позиціонування товарів (робіт та послуг), установлення цін на них, вибір способів розподілу й просування. Визначення цільових ринків припускає аналіз привабливості сегментів енергетичного ринку відповідно до одержуваного прибутку й можливостей росту підприємства. Сегментація ринку призначена для розподілу цільових ринків на чіткі групи споживачів, вивчення їхніх потреб, а також мотивації в прийнятті купівельних рішень і переваг [1-2].

Стратегічне управління нововведеннями припускає рішення завдань

інноваційного розвитку, що є одним з найважливіших принципів структурних перетворень інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств, відповідність якому багато в чому залежить від якості прийнятих інноваційних управлінських рішень, а їхня реалізація зможе забезпечити досягнення поставлених стратегічних цілей.

Характер і особливості розвитку інноваційних процесів визначають загальну економічну ситуацію підприємства й закономірності його розвитку. Оскільки основою інноваційного розвитку є стратегія, пов'язана з періодичними інтенсивними структурними трансформаціями, що якісно змінюють технологію, вироблену продукцію, спосіб організації виробництва. Процес ефективного використання досягнень науки й техніки (інновацій) прогресує в ході реалізації ринкових реформ. Для багатьох промислових енергетичних підприємств, перед якими встало питання конкуренції, виживаності в умовах ринку, саме інноваційна діяльність та інноваційний потенціал розвитку є головними умовами успіху й ефективності реалізації інноваційних проектів. Об'єктом управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу, поряд з новою продукцією й новими технологіями, можуть бути нові ринки, нові методи інноваційного управління, нові організаційні структури. Слід зазначити, що інноваційна діяльність необхідна підприємству як на стадії виходу із кризи, так і на інших стадіях розвитку й ведення конкурентної боротьби на ринку [3, 8].

Структурні трансформації інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств спрямовані на подолання інноваційно-інвестиційного спаду в період затяжної кризи й депресії, структурну перебудову виробництва та його фінансове оздоровлення. Вони включають розробку інноваційно-інвестиційних проектів як складової частини стратегічного планування. Ефективна інноваційно-інвестиційна стратегія повинна передбачати

залучення фінансових ресурсів на умовах, прийнятних для кризового підприємства, і в обсягах, що забезпечують заплановану динаміку його поступального розвитку. Аналіз інноваційно-інвестиційної стратегії як сукупності операцій, проведених у логічній послідовності для досягнення певного результату, повинен забезпечувати її економічну безпеку в умовах кризи. Це здійснюється шляхом оцінки економічного ризику інновацій, визначення заходів запобігання негативному впливу кризи на стратегічний проект на концептуальній стадії, шляхом розробки інноваційних заходів щодо недопущення розвитку інвестиційної кризи й забезпечення економічної безпеки кредиторів на інвестиційній стадії, нейтралізації негативного впливу й можливих втрат на стадії експлуатації. Даний підхід дозволяє забезпечувати заданий рівень міцності інноваційного потенціалу за критичними параметрами шляхом зниження ризику реалізації й підвищення життєздатності. Розробка заходів щодо структурних перетворень інноваційного потенціалу також припускає формування сценаріїв і варіантів реалізації інноваційних проектів з метою забезпечення гарантованих джерел фінансових ресурсів. Комплекси завдань управління інноваційним потенціалом підприємств є інформаційно-сумісними та реалізують взаємодію за допомогою інформаційних потоків і припускають подальшу формалізацію тактичних проблем. Якість організаційно-фінансових і організаційно-управлінських механізмів формування й реалізації заходів щодо здійснення структурних перетворень інноваційного потенціалу визначає ефективність всього процесу інноваційного управління підприємствами, що підкреслює необхідність опису принципів розробки інноваційних заходів. За своєю сутністю організаційно-управлінські механізми варто відносити до інструментів формування інноваційного потенціалу, а організаційно-фінансові – до залучення коштів його реалізації.

У процесі формування структурних перетворень інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств однією із ключових проблем є проблема адекватного прогнозування інноваційного стану підприємства й тенденцій його розвитку. За результатами достовірного прогнозу розробляються й реалізуються найбільш ефективні тактичні заходи, спрямовані на завчасну нейтралізацію й запобігання можливих загроз або стимулювання конструктивних процесів перспективного розвитку підприємств [7-10].

Стан промислових енергетичних підприємств можна охарактеризувати через параметри внутрішнього потенціалу, що характеризує його ресурси й впливи зовнішнього середовища. Ці параметри варто розглядати як керуючі, негативні впливи яких визначають динаміку розвитку підприємств. Стрибокподібна зміна стану підприємств, що відбуває в результаті плавних трансформацій керуючих параметрів, з позиції теорії розвитку означає, що будь-який негативний зовнішній або внутрішній імпульс може привести до глибокої кризи підприємства.

Висновки. Процес управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств складається з ряду етапів, кожний з яких обумовлена реалізацією комплексу інноваційних завдань. Аналіз сукупності принципових проблем, що підлягають рішенню в процесі управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу, дозволяє виділити структуру відповідного комплексу завдань інноваційного розвитку. Відповідно до виділених комплексів завдань стратегічного управління підприємством передбачається розробка конкретних функціональних стратегій. Задачі, які виникають в процесі управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств, вимагають системного підходу до їх вирішення. Процес

виведення підприємства з інноваційної кризи повинен здійснюватися відповідно до визначеної програми, яка складається з послідовності погоджених етапів, від стану стагнації до конкурентоспроможного рівня. В результаті дослідження було обґрунтовано необхідність формування механізму управління структурними перетвореннями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств, як основи прийняття якісних управлінських рішень щодо підвищення адаптивності підприємств до складних мінливих умов зовнішнього середовища. Головною метою визначеного механізму є забезпечення стійкого конкурентного інноваційного потенціалу та статусу у довгостроковій перспективі, максимізація рівня конкурентостійкості за допомогою розробки та реалізації ефективних стратегічних управлінських рішень щодо цілеспрямованого, систематичного і адекватного розподілу й використання інноваційного потенціалу та переваг. Обґрунтовано, що від ступеню узгодженості структурних елементів механізму та адекватності їх сучасним енергетичним ринковим вимогам буде залежати результативність його дії та ступінь досягнення стратегічної мети підприємства.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безугла Ю.Є. Сценарії розвитку економічної діяльності підприємств/ Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 8 (170). – С. 402-408.
2. Войнаренко М.П. Інноваційний розвиток промислових підприємств: аналіз та оцінки: [монографія] / М.П. Войнаренко, А.В. Череп, Л.Г. Олейнікова, О.В. Череп. – Хмельницький: ХНУ, 2010. – 444 с.
3. Економічна безпека підприємств, організацій та установ: навч. посібник / [В.Л. Ортинський, І.С. Керницький та ін.] – К.: Правова єдність, 2009. – 544 с.
4. Іванілова О.А. Методологічні підходи до підвищення ефективності

виробництва на інноваційній основі / О.А. Іванілова // Ефективна економіка. – 2011. – № 8. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=667>.

5. Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник / За ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. – 224 с.

6. Інноваційний розвиток як елемент економічної безпеки підприємства [Електронний ресурс] / Н.Ю. Подольчак, Ю.О. Блинда // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2015. – № 4 (20). – С. 6-11. – Режим доступу до журн.: <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/n4.html>.

7. Левченко Ю. Г. Сутність та складові інноваційного потенціалу підприємства / Ю.Г. Левченко // Наукові праці НУХТ. – 2012. – № 43. – С. 57-61.

8. Петрович Й.М. Інноваційний потенціал управління організацією: [монографія] / Й.М.Петрович, Л.М. Прокопишин – Рашкевич // Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2010. – 184 с.

9. Сидорчук І.П. Сутність, структура та особливості оцінювання інноваційного потенціалу промислового підприємства / І.П. Сидорчук // Економіка і регіон. – 2014. – № 2 (45). – ПолтНТУ. – С. 97-101.

10. Янковець Т.М. Обґрунтування взаємозв'язку стратегічного управління підприємством й інноваційного його розвитку / Т.М. Янковець // Проблеми науки. – 2009. – №6. – С. 26-32.

11. Prokhorova V., Protsenko V., Us Yu. Bezuglaya Y./ The optimization algorithm for the directions of influence of risk factors on the system that manages the potential of machine-building enterprises/ Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. – 2018. – Vol. 1(94). – P. 6-13.

REFERENCES

1. Bezughla Ju.Je.(2015) Scenariji rozvytku ekonomichnoji dijalnosti pidpryjemstv[Scenarios for development of economic activity of enterprises], Aktualjni problemy ekonomiky [Actual problems of economy]. No. № 8 (170). Pp 402-408.

2. M.P. Vojnarenko, A.V. Cherep, L.Gh. Olejnikova, O.V. Cherep. (2010) Innovacijnyj rozvytok promyslovykh pidpryjemstv: analiz ta ocinky [Innovative development of industrial enterprises: analysis and evaluation]. Khmeljnyckyj: KhNU, pp. 444.

3. V.L. Ortyns'kyj, I.S. Kernyc'kyj ta in. (2009) Ekonomichna bezpeka pidpryjemstv, orghanizacij ta ustanov [Economic security of enterprises, organizations and institutions]. K.: Pravova jednistj, pp. 544

4. Ivanilova O.A. (2011) Metodologichni pidkhody do pidvyshhennja efektyvnosti vyrobnyctva na innovacijnij osnovi [Methodological approaches to improving the efficiency of production on an innovative basis] / Efektyvna ekonomika [Effective economy]. No. 8. (Electronic resource). Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=667>.

5. P. P. Mykytjuk (2015) Innovacijnyj rozvytok pidpryjemstva.[Innovative development of pidpriyemstva.] Ternopilj: PP «Prynter Inform». Pp.224.

6. N.Ju. Podoljchak, Ju.O. Blynda (2015) Innovacijnyj rozvytok jak element ekonomichnoji bezpeky pidpryjemstva (Elektronnyj resurs) [Innovative development of a strong element of economical security of the enterprise (Electronic resource)]/ Ekonomika: realiji chasu (Naukovyj zhurnal) [Economics: more real time(Naukovyj zhurnal)] no. 4 (20). – pp. 6-11. Available at: <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/n4.html>.

7. Levchenko Ju. Gh. (2012) Sutnistj ta skladovi innovacijnogho potencialu pidpryjemstva [The essence and components of the innovation potential of the enterprise] /

Naukovi praci NUKhT [Scientific practices of NUCT.] No. 43. Pp . 57-61.

8. J.M.Petrovych, L.M. Prokopyshyn – Rashkevych (2010) Innovacijnyj potencial upravlinnja orghanizacijeju: (monografija) [Innovative management potential of the organization: (monograph)] Ljviv: Vydavnytvo Ljvivs'koji politehniky, pp. 184

9. Sydorhuk I.P (2014) Sutnistj, struktura ta osoblyvosti ocinjuvannja innovacijnogho potencialu promyslovogho pidpryjemstva [Sutnistj, the structure of this peculiarity of evaluating the innovational potential of promyslovogho pidpryjemstva] / Ekonomika i reghion. [Economics and reghion.] no.2 (45). – pp. 97-101.

10. Jankovec T.M. (2009) Obgruntuvannja vzajemov'jazku strategichnogho upravlinnja pidpryjemstvom j innovacijnogho jogho rozvytku / Problemy nauky [Substantiation of effective management of strategic management and innovative development / Problems of science.] No. 6. – pp. 26-32.

11. Prokhorova V., Protsenko V., Us Yu. Bezuglaya Y.(2018) / The optimization algorithm for the directions of influence of risk factors on the system that manages the potential of machine-building enterprises/ Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. Vol. 1(94). – P. 6-13.

УДК 658.3:656.2

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ АДАПТАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

*Токмакова І.В., д.е.н, професор,
Доброскок О.В., магістр (УкрДУЗТ)*

Проведено аналіз кадрової ситуації АТ «Укрзалізниця», який довів доцільність удосконалення процесів адаптації персоналу. Розкрито сутність поняття «адаптація персоналу» і з'ясовано спільні та відмінні риси позицій вчених у його трактуванні. Систематизовано види адаптації персоналу і виявлено зміст основних стадій організації адаптації персоналу та її інструментарій, що є перспективним для впровадження на підприємствах залізничної галузі.

Ключові слова: адаптація, персонал, види адаптації, інструменти, підприємства, залізничний транспорт.

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ПРОЦЕССА АДАПТАЦИИ ПЕРСОНАЛА ПРЕДПРИЯТИЙ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОГО ТРАНСПОРТА

*Токмакова И.В., д.э.н, профессор,
Доброскок О.В., магистр (УкрГУЖТ)*

Проведен анализ кадровой ситуации АО «Укрзалізниця», который доказал целесообразность совершенствование процессов адаптации персонала. Раскрыта сущность понятия «адаптация персонала» и выяснены общие и отличительные черты